

ရမ္မက်ရှိက်သံ.....

ရွှေဇင်ရဲ့ ငယ်ပေါင်းကြီးဖော် အရင်းနှီးဆုံး သူငယ်ချင်း ညီအစ်မလိုနေခဲ့သူ မာလာနှင့် ကြီးတော်
ဒေါ်ဖွားမေ အိမ်မှ အပြန်လမ်းတွင် သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် စကားလက်ဆုံကျနေခဲ့သည်။
လမ်းဘေးတစ်ချက်စီမှာ ညီညီညာညာဖြင့် စီရိကာ ပေါက်နေသော ထန်းပင်တွေကြားမှာ ဆံနွယ်လေး
လေးမှာလွင့်လို့ ခါးသေး ရင်ကား၊ တင်ထွားထွားနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အချိုးအစားပီပြင်လှပစွာ လှချင်တိုင်း
လှနေသူမှာတော့ မာလာ.....။ အနက်ရောင် ရင်စိ မြန်မာအင်္ကျီလေးကို ဝတ်ထားပြီး ပါတိတ်
အနက်လေးကို ထမိန်ချုပ်ဝတ်ထားသဖြင့် ချပ်ချပ်ရပ်ရပ်ဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်အလှကို ပေါ်လွင်နေစေသည်။
ပေါင်တံလှလှကလေးဖြင့် လမ်းလျှောက်လိုက်တိုင်း တဖက်စီမြင့်တက်သွားတတ်သည့် တင်ပါးဆုံ
ကလည်း ပုရိသတိုင်းကို ရင်ဖိုစရာ။ အသားကဖြူဖြူ၊ နှာတံပေါ်လွင်ပြီး နဖူး မကျင်းမကျယ်လေးနဲ့
ပါးပြင်က ပါးချိုင့်လေးက မြင်သူ ငေးလောက်စရာ။ နှုတ်ခမ်းပါးပါးလေးက အသံချိုချိုလေး
ထွက်လာတတ်သလို မျက်ခုံးကလေးနဲ့ မျက်ဝန်းနက်ကလေးတို့က ဟာမိုနီအလိုက်ကောင်းပြန်တော့
မျက်နှာမြင် ရင်ခုန်စရာ၊ ရင်သားမြင် စို့ချင်စရာ၊ ခန္ဓာကိုယ်က တပွေစာ၊ တင်ပါးဆုံက ချချင်စရာ
ဖြစ်လာပြန်ရော။ ဒီကြားထဲ အတွင်းခံ ပင်တီလေးကို တင်းကြပ်ကြပ်လေး ဝတ်ထားပြန်တော့
ကြိုးရာလေး မြုပ်ဝင်နေသော တင်ပါးလေးကို ကြည့်နေရသည်ကိုက အရသာ ရှိနေပြန်ရော။ ဒါတွေကို
နောက်ယောင်ခံ လိုက်ကြည့်နေသူက မောင်ကျော်ဦး။ ငယ်ငယ်ကတည်းက ကျောင်းနေဖက်
ကလည်းဖြစ်၊ တလမ်းတည်းနေ၊ တမြို့တည်းသားဆိုတော့ မာလာကို လိုက်ကြည့်နေသည်ဟု
မထင်မိ။ အမှန်စင်စစ်အားဖြင့် ကျော်ဦးပိုးနေသူက ရွှေဇင်။ အခါပေးလို့ ရှုစားလိုက်ရသည်က မာလာ။
စိတ်ထဲမှာ မရိုးမရွနဲ့ ပုဆိုးကြားက ငယ်ပါ နီးထလာခဲ့သည်။ ကျော်ဦးလည်း စိတ်မထိန်းနိုင်တော့ပဲ
ခင်မောင့် အိမ်နားရောက်နေခိုက်မို့ ခင်မောင့်အိမ်ကို ခဏဝင်ပြီး အိမ်သာတက်ချင်သယောင်ယောင်နဲ့
အိမ်သာထဲမှာ ၁ ခါလောက်ဝင်ပြီး မာလာကိုမှန်းကာ ဝှင်းထုပစ်လိုက်သည်။
အား..... ကောင်းလိုက်တာ မာလာရယ်..... ငါက နင့်ကို မချစ်ဘူးဟ..... ဒါပေမယ့် နင့်ကိုတော့
ချချင်တယ်.....အဟီး.....

စိတ်ကူးထဲက ပြောရင်း ရေဆေးကာ အိမ်သာထဲက အထွက် အမှတ်မထင် မြင်လိုက်ရတဲ့
မြင်ကွင်းကတော့.....

ခင်မောင့် အစ်မ သန္တာ ရေချိုးပြီး ထမိန်လဲနေခိုက်နှင့် ကြုံကြုံကဲသွားရပြန်တယ်။ သန္တာက
ရပ်ကွက်ထဲမှ ကိုအောင်ကြီးရဲ့ ရည်းစား။ သမီးရည်းစားသဘာဝ ကိုအောင်ကြီးနဲ့ လွန်ပြီးသည့်တိုင်
လှချင်တိုင်းလှနေတဲ့ မသန္တာရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်က အခုလို ထမိန်ရင်လျားနဲ့ဆိုတော့ အရာအားလုံးကို
အထင်းသား မြင်ရသကဲ့သို့ လှလိုက်ပါတိ။ ကျော်ဦးကလည်း မသိသလို အိမ်သာထဲပြန်ဝင်ပြီး
အားရပါးရ ပြန်ချောင်းနေပါတော့သည်။ သန္တာမဟုတ်တော့ မသိရှာပေ။ သီချင်းလေး တအေးအေးဖြင့်
သနပ်ခါး ပါးပါးလိမ်းပြီး အရင်ဆုံး ဘရာစီယာအရင်ဝတ်သည်။ ပြီးနောက် လုံခြုံည်ကို ဆွဲချလိုက်ပြီး
ခါးမှာ ပြန်ဝတ်သည်။ အဲဒီနောက် ဆံပင်ကို ဖြိုးချပြီး ခေါင်းစည်းသားရေကွင်းဖြင့် စည်းလိုက်သည်။

ပြီးနောက် အတွင်းခံ ပင်တီအနီရောင်လေးကို ၂ ခါလောက် ခါလိုက်ပြီး ခြေထောက် တစ်ချောင်းချင်း လှိုသွင်းလိုက်သည်။ ပြီးနောက် ဆွဲတင်လိုက်သည်။ ထမိန်ခံနေသဖြင့် လိုသလို ဆွဲတင်မရသဖြင့် ထမိန်ကိုပါ ဖြည့်ချလိုက်ပြီး အတွင်းခံကို နေရာကျအောင် သေချာဝတ်လိုက်သည်။ ပြီးနောက် စပန့်အပျော့သား မီးခိုးရောင် လုံချည်လေးကို ဆွဲထုတ်ပြီး ဝတ်လိုက်သည်။ အခုနက တင်းနေသည့် တင်ပါးသည် အခုလို လုံချည်နဲ့ကျတော့ တမျိုး ထပ်လှသွားပြန်သည်။ လုံချည်ပေါ်မှာ ဘောင်းဘီကြိုးရာလေးက တင်းနေအောင် မြင်နေရပြန်သည်။ ထမီအသားက အပျော့ဆိုတော့ အရာအားလုံး အထင်းသားဖြစ်နေပြန်သည်။ ပြီးတော့ တီရှပ်အပြာနုရောင်လေးကို ခေါင်းမှ စွပ်ချလိုက်သည်။ ခါးပေါ်မှာ တင်နေသည့် တီရှပ်ကလေးကို သေချာအောင် ဆွဲချလိုက်ပြီး ကိုယ်လုံးပေါ် မှန်ရှေ့မှာ တပတ်လှည့်လိုက်သေးသည်။ ကျော်ဦးတစ်ယောက် အိမ်သာထဲမှာ မနေနိုင်တော့။ အခုနမှ တချို့ ဂွင်းတိုက်ပြီးသည့်တိုင် ငပဲသားက ပြန်ထလာသည်။ ဒီတစ်ခါကတော့ မာလာကို မှန်းတုန်းကနဲ့ မတူတော့ပေ။ အတွင်းခံ အနီရောင်လေးရယ် တင်းနေတဲ့ မီးခိုးရောင် ထမီပေါ်က တင်သားလေးရယ်ကို မှန်းပြီး မျက်စိစုံမှိတ်ကာ ဂွင်းတိုက်နေတုန်း.....

အိမ်သာတံခါးကို ရုတ်တရက် ဆွဲဖွင့်လာသူက သန္တာ.....။

``ဟဲ့ ကျော်ဦး..... နင်ဒီမှာ ဘာလုပ်နေတာလဲ..... လက်ကလဲ ဟိုဟာကြီး ဆွဲလိုက် စိလိုက်နဲ့..... နင့်ကို ငါကြည့်နေတာကြာပြီ.....``

သူခိုးလူမိ ကျော်ဦး ချွေးတွေ ပြန်သွားတယ်။ ဘာပြောရမှန်းလည်း မသိဘူး။ မျက်လုံးအပြူးသားနဲ့ ကြောင်ကြည့်နေတုန်း။

``ငါ့မောင် သူငယ်ချင်းဆိုတော့ ကလေးပဲ ရှိသေးတယ်ထင်တာ။ နင့်ဟာက မသေးပါလား။ အမလေး.....``

သန္တာ ပုခုံးလေး တွန့်ပြီး ပြောတယ်။ တကယ်ပင် ကလေးသာသာ ပြောရလောက်အောင် အသက်က ၁၄ နှစ်သားပဲရှိသေးသည်။ သန္တာက အသက် ၂၁ နှစ်။

``ဟဲ့ ပြီးရင်လည်း ထွက်တော့..... ငါ အိမ်သာ တက်မလို့..... အခုမှ ရှက်မနေနဲ့..... အတတ်ကောင်းတွေ တတ်နေတယ်..... ကောင်လေး ဘယ်သူ့ကို မှန်းနေတာလဲ ပြောစမ်း.....`` ကျော်ဦးကလည်း ဘာပြောရမှန်းမသိဖြစ်နေတုန်း..... လက်ညှိုးလေးထိုးပြလိုက်တယ်.....

``ဘာ..... ငါ့ကို မှန်းတယ် ဟုတ်လား.....``

သန္တာ မျက်နှာကြီး နီမြန်းသွားတယ်။

``ဟုတ်တယ်လေ..... အစ်မမေးလို့ ဖြေတာ..... နောက်ပြီး အစ်မရောက်လာလို့ ကျွန်တော်တောင် ကောင်းကောင်း မမှန်းလိုက်ရဘူး..... ကျွန်တော် ပြီးလု ပြီးခင်ပဲ ရှိသေးတာ.....``

``ဪ..... ငါက နင့်တို့ကို ကလေးပဲ ရှိသေးတယ်လို့ ထင်နေတာ။ နင့်တို့က အခု ငါတို့အရွယ်တောင် မချန်တော့ဘူး မှန်းတတ်နေပြီပေါ့ ဟုတ်လား။ နင့်ကိုနင် အောင်ကြီးများ မှတ်နေလား။ ပြောသာ ပြောရတာ အောင်ကြီးက နင့်လောက်တောင် မကြီးဘူးဟ။ အောင်ကြီးဟာ

နင့်ထက် နည်းနည်းသေးတယ်။ နင်ပြီးအောင် လုပ်ချင်ရင် အခုငါ့ကို သေချာကြည့်ပြီး ပြီးအောင် ထုသွားလေ.....အဟိ..... ငါလည်း နင်တို့ ထုတာကို မြင်ဖူးချင်တယ်..... ``

ကျော်ဦး ကြောင်ကြည့်နေသည်။

``ဟဲ့..... ငါပြောနေတယ်လေ..... ဆက်လုပ်ပါဆို..... ငါဘယ်သူမှ မပြောပါဘူး..... စိတ်ချ..... ``

``အစ်မ သေချာတယ်နော်..... ဒါဆိုရင် အစ်မဖင်လေးကို ကျွန်တော် ခဏလောက် ကိုင်ချင်တယ်။ ပြီးရင် ကျွန်တော် လရည်ထွက်တဲ့အထိ ကျွန်တော် ဝှင်းတိုက်ပြမယ်..... ``

``အံ့မယ် အလာသားဟ.....နင်က ငါ့ဖင်ကို မြင်ရပြီး မှန်းထုနေတဲ့လူကများ..... အခု တဆင့်တက်ပြီး ငါ့ဖင်ပါ ကိုင်ချင်သေးတယ်..... အဲလို လုပ်ရင် နင်တကယ်ပြီးမှာလား..... တကယ်ပြီးမှာဆိုရင် ကိုင်လေ..... ``

သန္တာကလည်း အောင်ကြီးနဲ့ ခံပြီးကတည်းက ဒီကိစ္စမှာ စမ်းသပ်လိုစိတ်ကလေးတွေ ရှိနေသည်။ အခုလည်း ကျော်ဦးကို ပြောနေပြန်သည်။ ကျော်ဦးကလည်း အလိုက်သင့်ကလေးပဲ သန္တာအိုးလေးကို အသာလေး ကိုင်ပြီး ပွတ်လိုက်သည်။ ဘောင်းဘီကြိုးရာလေးအတိုင်း လက်ကလေးကို ပွတ်ပြီး လက်တစ်ဖက်က လီးကိုကိုင်ပြီး စောင့်လိုက်ရာ ၄ ချက် ၅ ချက်လောက်နဲ့တင် သုတ်တွေ ဖွေးခနဲ ထွက်ကျလာတော့သည်။ သန္တာလည်း မျက်လုံး အဝိုင်းသားလေးနဲ့ ကျော်ဦးကိုတလှည့် ကျော်ဦးငယ်ပါကို တလှည့် ကြည့်နေမိတော့သည်။ ကျော်ဦးကလည်း ပါးစပ်က တိုးတိုးလေး ပြီးလို့.....

``အား..... ကောင်းလိုက်တာ မမရယ်..... တကယ်သာလုပ်ရရင် ဒီထက်ပိုကောင်းမှ သေချာတယ်..... အား..... ``

ဆန့်ငင် ဆန့်ငင်နဲ့ သုတ်တွေ အားရပါးရ လွတ်ချလိုက်သည်။ ပြီးနောက် ပုဆိုးနဲ့သုတ်ပြီး ပုဆိုး သေချာ ပြန်ဝတ်လိုက်သည်။

``နေပါဦး နင်က ငါ့ကို ဘာလို့ မှန်းပြီး ဝှင်းတိုက်နေရတာလဲ..... ငါတို့ အိမ်သာထဲ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ရောက်နေရတာလဲ.....ပြောပြစမ်း..... မရှက်နဲ့..... ငါဘယ်သူမှ ပြန်မပြောဘူး..... ``

``ဒီလို အစ်မရဲ့..... ကျွန်တော် ရွှေဇင်နောက်ကို လိုက်ရင်းနဲ့ မာလာရဲ့ အိုးလေးကို ကြည့်ရင်း မနေနိုင်တော့လို့ ခင်မောင့်ကို အိမ်သာတက်ချင်တယ်လို့ ပြောပြီး အိမ်သာထဲမှာ မာလာအိုးကို မှန်းနေတာ.... တချို့ပြီးလို့ ပြန်ထွက်မယ်လုပ်တုန်း.....အစ်မက အဝတ်လဲနေတာကို မြင်လိုက်လို့ ချောင်းနေရာကနေ မနေနိုင်တော့လို့ အစ်မကို မှန်းမိတာ..... ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်ပါနော်..... ``

``အောင်မယ်..... စိတ်နဲ့ ပြစ်မှားတုန်းက ပြစ်မှားပြီးပြီ.....ဘာအခုမှ ခွင့်လွှတ်ပါလဲ..... နောက်အဲလို မဖြစ်စေနဲ့..... ဒါပေမယ့် နင် ဝှင်းတိုက်တာ ပုံစံမှားနေတယ်..... နောက်တစ်ပါတ် စနေနေ့ နင်အားရင် ငါတို့ ခြံနောက်ကို လာခဲ့..... ငါသင်ပေးမယ်..... နင်လည်း ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောနဲ့ ကြားလား..... နေ့ခင်း ၁ နာရီလောက် လာခဲ့..... အခု သွားတော့ လူတွေ မြင်ရင်

ငါ့ကို တမျိုး ထင်ကြလိမ့်မယ်.....သွားတော့.....``
 ``ဟုတ်..... ဟုတ် အစ်မ.....``

 အင်္ဂါနေ့.....

ကိုးတောင်ပြည့်စေတီ ဗုဒ္ဓဟူးထောင်မှာ ကျော်ဦးတစ်ယောက်တည်း တစ်စုံတစ်ယောက်ကို
 ထိုင်စောင့်နေပုံရသည်။ ဟုတ်ပါသည်။ မကြာခင်မှာပဲ ရွှေဇင်ရောက်လာသည်။ ရွှေဇင်က
 အသားညိုသည်။ နှာခေါင်းနည်းနည်း လုံးသည်။ နှုတ်ခမ်းထူထူနဲ့ ထွေးထွေးလေး။ ရင်သားက
 ပြည့်သည်။ တင်က လုံးပြီးဝိုင်းနေသည်။ မျက်လုံးလေးက ချစ်စရာကောင်းလှသည်။ ဒီနေ့ ကျော်ဦး
 ရွှေဇင်ဆီက အဖြေရမည့်နေ့။

``စောင့်နေတာ ကြာပြီလား ကျော်ဦး..... ငါလည်း အိမ်က ဆိုင်ကယ်မအားလို့.....

အခုတောင်မှ မနည်းပဲ မာလာ့ဆိုင်ကယ် ယူလာရတယ်.....``

``မကြာသေးပါဘူးဟာ..... ငါက နင့်ကို ချစ်တာပဲ..... နင့်ဆီက အဖြေကို လာယူရတာ
 ဘယ်လောက်ကြာကြာ စောင့်မှာပေါ့ဟ..... ဒါပေမယ့် ဒီနေ့ ငါ့အတွက် အဖြေက
 ရလာဒ်ကောင်းလားဟင်..... ငါ နင့်အချစ်ကို စောင့်နေခဲ့ရတာ..... ၁ နှစ်ကြီးများတောင်.....
 ရလာဒ်မကောင်းရင် ငါ ခံနိုင်ရည်ရှိမှာ မဟုတ်ဘူးဟ.....``

``အမလေးကျော်ဦးရယ်..... မိန်းကလေးကိုယ်တိုင်က ချိန်းမှတော့ နှစ်စဉ်းစားတတ်ဖို့
 ကောင်းပါတယ်ဟာ..... အခုက ငါက နင့်အတွက် စဉ်းစားခဲ့လို့ပေါ့ဟ.....``

``ရွှေဇင် နှင်တကယ်ပြောတာပေါ့နော်..... ဒါဆိုရင် ငါ့ကို ပေးမယ့်အဖြေကို ပြောပါတော့နော်.....
 ငါကြားချင်လို့.....``

``ဟာ..... နှင်ကလည်း ငါ့ပါးစပ်ပြောရင် ရှက်တယ်ဟ..... ဒါပေမယ့် ငါ့အရဲစွန့်ပြီး
 ပြောပါ့မယ်ဟာ..... ဒါပေမယ့် နှင်ငါ့ကို ချစ်တယ်ဆိုတာကိုတော့ တစ်ခါလောက် ပြန်ပြောလို့
 ရမလား.....``

``ဟာ ရတာပေါ့ ရွှေဇင်ရယ်..... နင့်ဆီက အချစ်ကို ရမယ်ဆိုရင် အခါတစ်ရာမကအောင်
 ပြောပြလိုက်ချင်တယ်..... ရွှေဇင်..... ငါလေ နှင်ကို အရမ်းချစ်တာ သိလား..... ငါ့ကို
 ပြန်ချစ်ပါတော့နော်.....``

ရွှေဇင် ခေါင်းလေး ညှိမ့်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ မေးတစ်ချက်ပစ်လိုက်ပြီး နှုတ်ခမ်းလေးစုကာ

``ငါကလည်း နှင်ကို ချစ်တယ်လို့.....``

ပြောပြောဆိုဆိုပဲ ကျော်ဦးကလည်း ပွေ့အဖက်၊ ရွှေဇင်ကလည်း သူ့ခေါင်းလေးကို
 ကျော်ဦးရင်ခွင်ထဲကို တိုးဝင်လိုက်တော့သည်။

 သောကြာနေ့.....

ရွှေဇင်နှင့် ကျော်ဦးတို့ ချစ်သူနှစ်ဦး ပန်းခြံထဲက ဒေါင့်တစ်နေရာမှာ ထီးလေးဆောင်းလို့

ချစ်ရည်လူးနေကြသည်။

``ကျော်ဦး နှင့် မကောင်းဘူးဟာ..... ဘာလို့ လျှောက်လုပ်နေတာလဲ.....``

``ဟာ နှင့်ကလည်း လျှောက်လုပ်တာ မဟုတ်ပါဘူး..... ချစ်လို့ပါဟာ.....``

``နှင်ချစ်တာကလည်း နို့ကို ဘာလို့ ကိုင်နေတာလဲ..... ငါရှက်တယ်..... ကိုယ့်ဖာကိုယ်တောင် အခုလိုကြီး ကိုင်ဖူးတာ မဟုတ်ဘူး..... နှင်တောင်းဆိုလို့ ငါပေးကိုင်တာကို နှင်ကလည်း.....``

``အေးပါဟာ..... အကြာကြီး မကိုင်တော့ပါဘူးဟာ..... အခု လွှတ်လိုက်မယ်နော်.....

ငါနှင့်ကို နှမ်းချင်တယ်.....``

``အံ့မယ် နှမ်းချင်တာများ ကြေညာနေသေးတယ် ..... နှမ်းချင်နှမ်းပေါ့ဟ..... ငါ့ပါးကို

နှမ်းတာများ အဆန်းလုပ်ပြီး ပြောနေသေးတယ်.....``

``အဲလို မဟုတ်ဘူးလေဟာ .....ငါအခု နှမ်းချင်တာက ရုပ်ရှင်ထဲကလို kissing ဆွဲတာကို

ပြောတာ..... ပါးစပ်ချင်း တွေ့ပြီး စုပ်ကြတာလေ.....``

``အာ..... ရွံစရာကြီး..... ရုပ်ရှင်ထဲ အဲဒီအခန်းပါရင်တောင်မှ ငါက ကျော်ကြည့်တာ..

ကျော်ဦး အတတ်ဆန်းတွေ လာမလုပ်နဲ့နော်..... ငါရွံတယ်.....``

``ရွှေဇင်ရယ်... ငါသင်ပေးပါ့မယ်... တကယ်တော့ အဲဒါက ရွံစရာ မဟုတ်ပါဘူးဟာ..... နှင်က ငါ့ရဲ့

အပေါ်နှုတ်ခမ်းလေးကို စုပ်၊ ငါက နှင့်ရဲ့ အောက်နှုတ်ခမ်းလေးကို စုပ်၊ လျှာလေးကို အပြန်အလှန်

ထိုးပြီး ကလိတာပါဟာ..... နှင်မယုံရင် စမ်းကြည့်ပါဟာ..... အဲလို လုပ်တာ ရွံစရာကောင်းတယ်

မကောင်းဘူးဆိုတာ ပြီးမှဆုံးဖြတ်ပါဟာ..... တခြားလူနဲ့မှ မဟုတ်တာ..... ကိုယ်ချစ်တဲ့လူနဲ့

လုပ်ကြည့်တာပဲကို..... သိရတာပေါ့ဟ..... တခြားလူက နှင့်ကို အဲလို အတင်းကြီးလုပ်မှ

ပိုရွံစရာကောင်းတာ ..... လာပါဟာ.....``

``အာ.....အွင်း.....အွတ်.....``

ပြောပြောဆိုဆို ကျော်ဦး လက်သွက်လှသည်။ ရွှေဇင်ပါးစပ်ကို စုပ်ချလိုက်သည်။ အောက်နှုတ်ခမ်းကို

အားရပါးရစုပ်လိုက်သည်။ ပြီးနောက် လျှာနဲ့ ရွှေဇင်လျှာကို ထိုးကလိလိုက်သည်။ ရွှေဇင်က ကျော်ဦး

ခေါင်းကို နောက်သို့ တွန်းထုတ်သည်။ ကျော်ဦးကလည်း အလျော့မပေး။ ၅ စက္ကန့်လောက်ကြာတော့

ရွှေဇင် ငြိမ်သွားသည်။ ရွှေဇင်ကိုယ်တိုင် ကျော်ဦး ခေါင်းကို တင်းတင်းကြပ်ကြပ် ဆွဲကိုင်လာသည်။

ကျော်ဦးကလည်း တတ်သလောက် မှတ်သလောက်နဲ့ သိနေသည်။ ရွှေဇင် နို့ကို အားရပါးရ လက်နဲ့

ကိုင်တွယ်လိုက်သည်။ ခပ်ဖွဖွလေး ချေနေသည်။ ရွှေဇင် မျက်လုံးလေး မှေးလာသည်။ အင်း အဲ နဲ့

ညှီးသံလေး ထွက်လာသည်။ အတော်ကြာမှ နှစ်ဦးသား မောဟိုက်သည့် လေသံလေးနဲ့ ချစ်သံစဉ်တွေ

နှောနေကြပြန်သည်။

``ရွှေဇင် အခု ရွံသေးလားဟင်.....``

``မရွံတော့ဘူး..... ဒါပေမယ့် နှင်မကောင်းဘူးဟာ.....``

``ဘာလို့လဲ ..... ရွှေဇင်ရယ်..... ငါဘာလုပ်မိလို့လဲ.....``

``အိုး..... ကိုယ့်ဖာသာ မသိဘူးလား..... ဘာလုပ်တယ်ဆိုတာ..... ဒီမှာ အသက်ရှူကြပ်လို့

သေတော့မယ်..... မောလိုက်တာ သိလား.....` `

` `ဒါပေမယ့် ရွှေဇင်ရယ်..... ကောင်းတော့ ကောင်းတယ်မလား..... ပြော.....` `

` `ကျော်ဦးနော်.....` `

` `ဟား . .....ဟား.....` `

နှစ်ဦးသား ချစ်ကြည်နူးတဲ့ မြင်ကွင်းလေးဟာ ကြည်နူးစရာကောင်းသလို သူတို့နှစ်ဦးရဲ့ ချစ်သံစဉ်လေးတွေကိုတော့ ညနေခင်းနေခြည်လေးနဲ့အတူ ကန်ရေပြင်ပေါ်ပြေးလွှားနေတဲ့ လေပြည်လေးက အဝေးသို့ သယ်ဆောင်ခဲ့လေတော့သည်။

စနေနေ့.....

ခင်မောင်တို့ခြံ နောက်ဖေး အပြင်ဘက်မှာ ကျော်ဦးတစ်ယောက် မယောင်မလည်ရောက်နေသည်။ ခြံစည်းရိုးကို ကျော်ပြီး အိမ်ထဲကို လှမ်းလှမ်းကြည့်နေသည်။ သိပ်မကြာပါဘူး။ သန္တာရောက်လာသည်။ ပြီးတော့ အိမ်ရှေ့က ဝင်လာရန် လက်ဟန် ခြေဟန်ဖြင့် လှမ်းခေါ်သည်။ ကျော်ဦးလည်း အိမ်ရှေ့ဘက်မှ အိမ်ထဲ ဝင်လာသည်။

` `အိမ်မှာ လူကြီးတွေ ရှိနေလို့... ကျော်ဦးရေ... သူတို့ အပြင်သွားမှပဲ နင့်ကို လှမ်းခေါ်ရတာ... အခုတော့ တစ်ယောက်မှ မရှိတော့ဘူး... နင့်ကို သင်ပေးစရာတွေ ငါသင်ပေးတော့မယ်... လာ... နောက်ဖေးက အိမ်အဟောင်းလေးထဲ သွားကြမယ်.....` `

သန္တာတို့အိမ်တွင် ယခင်က အိမ်အစေခံတွေကို ထားခဲ့ဖူးသော အိမ်အသေးလေးတစ်လုံးကို ခြံစည်းနဲ့ ကပ်ပြီး နောက်ဖေးဘက်တွင် ဆောက်ထားသည်။ အခုတော့ အိမ်အစေခံလည်း မငှားတော့။ ထိုအိမ်ကလေး လူမရှိပဲ တိတ်ဆိတ်နေသည်။ သန္တာအိမ်တံခါးဖွင့်လိုက်သည်။ အထဲမှာ ကုတင်၊ ခေါင်းအုံး အဆင်သင့် သပ်ရပ်စွာ ပြင်ဆင်ထားသည်ကို ကျော်ဦး တွေ့လိုက်ရသည်။

` `အစ်မ လူလည်း မနေပဲနဲ့ အဲဒါတွေက ဘာလို့ သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဖုန်မတက်ပဲ ရှိနေတာလဲ.....` `

` `အော်..... ကျော်ဦးလာမယ်ဆိုတာကို သိလို့ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားတာ.....` `

` `အာ..... အစ်မကလည်း ကျွန်တော့်ကို ဝှင်းတိုက်တာ သင်ပေးဖို့ အဲဒါတွေ ပြင်ဆင်ဖို့ လိုသေးလို့လား.....` `

` `ကျော်ဦး နင်က အရိပ်ပြ အကောင်မထင်ဘူး.....လာ ..... စကားမရှည်နဲ့.....

အချိန်မရှိဘူး..... ငါ့နားကို လာခဲ့.....` `

ကျော်ဦး သန္တာအနားကို ကပ်သွားသည်။ အနားရောက်သည့် သန္တာက ကျော်ဦးကို သိုင်းပြီး ရင်ချင်းကပ်ကာ ဖက်လိုက်သည်။ မျက်နှာချင်း အရမ်းနီးသွားသည်။ ကျော်ဦးလည်း အတွေ့တစ်ခုကို ရလိုက်သည်။ ရုန်းထွက်လို့လည်း မရနိုင်တော့။ ရုန်းလည်း မရုန်းချင်တော့..... ကျော်ဦး သိလိုက်ပြီ။ နောက်ဆုတ်ချင်စိတ်လည်း မရှိတော့။ ရှေ့တိုးရင်လည်း ပြဿနာတွေ ဖြစ်လာနိုင်သည်။ ကျော်ဦး ဘာလုပ်ရမှန်း မသိတော့။ ယောက်ျားပဲကွာ..... ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်..... ဖြေရှင်းနိုင်ဖို့ အရေးကြီးတယ်။ တာဝန်ယူရဲတဲ့စိတ်ရှိရင် ဘာမှ ကြောက်စရာမရှိဘူး။ တစ်ယောက်တည်း စိတ်ထဲမှာ

ယောက်ယက်ခတ်နေသည်။ သန္တာကလည်း ကျော်ဦး ကြောက်နေမှန်းကိုသိတော့.....

``ကျော်ဦးရယ်... လူတောင် ရောက်လာပြီမှ ဘာတွေ ဖြစ်နေတာလည်း... ဒီမှာ ငါတစ်ယောက်လုံးရှိတယ်... ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး... ငါ ဖြေရှင်းနိုင်ပါတယ်... လုပ်စမ်းပါ ငါ့မောင်ရယ်...``

မျက်နှာချင်း အနီးဆုံးအနေအထားကနေပြောနေတာ့ ကျော်ဦးလည်း မငြင်းသာ။ ပြောသာ ပြောရတယ်။ ကျော်ဦးက သူငယ်ချင်းအစ်မ၊ အသက်ချင်းလည်း ကွာလို့ မလိုက်ရဲလို့သာ ရှိခဲ့သည်။ ရမယ်ဆိုရင် လိုချင်တဲ့ထဲမှာ သန္တာလည်း ပါတယ်။ သူကလည်း ချစ်စရာကောင်းတဲ့ မိန်းကလေးထဲမှာ တစ်ယောက်အပါအဝင်ပဲလေ။ အခုလိုဆိုတော့ ကျော်ဦး အားတက်လာပြီပေါ့.....။

ကျော်ဦး သန္တာနှုတ်ခမ်းလေးနားကို နှုတ်ခမ်းလေး မသိမသာကပ်သွားသည်။ သန္တာကလည်း အလိုက်သင့်ပဲ..... စုပ်ချလိုက်သည်။ နှစ်ယောက်သား နမ်းစုပ်နေချိန်မှာ လက်တွေကလည်း အလိုက်သင့် လှုပ်ရှားနေသည်။ သန္တာက ကျော်ဦးရဲ့ ကျောပြင်တစ်ခုလုံးကို ပွတ်သပ်နေသလို ကျော်ဦးကလည်း လက်တစ်ဖက်က သန္တာရဲ့ နို့အုံပေါ်မှာ ကျန်တစ်ဖက်က သန္တာရဲ့ တင်ပါးကို ဆွဲကိုင်ထားသည်။ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ မာတောင်လာတဲ့ ကျော်ဦးရဲ့ လိင်တံကို သန္တာက ပုဆိုးကြားမှ လက်နှိုက်ကာ ရှေ့တိုးနှောက်ဆုတ် ဝှင်းတိုက်သလို လုပ်ပေးသည်။ သန္တာလက်ထဲမှာ လက်တစ်ဆုပ် မက ကြီးထွား သန်မာနေတဲ့ ကျော်ဦးလိင်တံကြီးကား အားရစရာပင်။ သန္တာ ကစ်စင်းဆွဲနေရာမှ နှုတ်ခမ်းချင်း ခွာလိုက်သည်။ ပြီးနောက် အောက်ကို တဖြည်းဖြည်းချင်း ဆင်းသွားပြီး ကျော်ဦးပုဆိုးကို ချွတ်ချလိုက်သည်။ ရှေ့ကို ကန်ထွက်လာတဲ့ လိင်တံကြီးကို လက်နဲ့ ဆွဲကိုင်ပြီး ပါးစပ်ထဲသို့ ထည့်လိုက်သည်။

``အာ..... အစ်မက မလုပ်နဲ့ ငရဲကြီး .....ကြီး.....``

ကျော်ဦး တားချိန်မရလိုက်တော့ပါ။ သန္တာပါးစပ်ထဲမှာ ကျော်ဦးရဲ့ လိင်တံရောက်နေပြီ။ ကောင်းလိုက်တဲ့ အရသာ။ သန္တာပါးစပ်နဲ့ ကျော်ဦးလိင်တံမှာ တချောင်းလုံး မဝင်နိုင်ရှာပေ။ ထိပ်ပိုင်း ကွမ်းသီးလုံးသာ စုပ်နိုင်ရှာတယ်။ ကျော်ဦး ဖီးလ်တွေ တက်နေပြီ။ သန္တာကလည်း အားပါးတရ လိင်တံကြီးကို စုပ်လို့။

``အား... ကောင်းလိုက်တာ မမရယ်... ကျွန်တော် တစ်ခါမှ ဒါမျိုး မခံဖူးဘူး... ရှူး... အား...``

``မြွတ်.....မြွတ်.....မြွတ်.....မြွတ်.....``

သန္တာကလည်း အားပါးတရစုပ်လျက်။ သန္တာခမျာမှာလည်း အောင်ကြီးနဲ့ ခိုးခိုးခံသာ ခံနေရတယ်။ စိတ်တိုင်းကမကျ။ အခုတော့ အောင်ကြီးထက် ၂ ဆကြီးတဲ့ လိင်တံကို အားပါးတရ စုပ်နေပြီ။ ဒီဟာနဲ့ အားပါးတရ ခံပစ်လိုက်ချင်သည်။ သန္တာ ရုတ်တရက် ထလိုက်သည်။ ကျော်ဦးရဲ့ လိင်တံကြီး ဆန့်ငင် ဆန့်ငင်နဲ့ အောက်မှာ ကျန်ခဲ့သည်။ ပြီးနောက် ကျော်ဦးရဲ့ အင်္ကျီကိုပါ ချွတ်ပစ်လိုက်သည်။

``မောင်လေး ဘာလုပ်နေတာလဲ..... မမကိုလည်း ပြန်ချွတ်ပေးလေ.....`` တဲ့

ကျော်ဦး မှင်သက်နေရာမှ အသက်ပြန်ဝင်လာသည်။

``အင်း.....``

သန္တာအပေါ်အင်္ကျီလေးကို ဆွဲချွတ်လိုက်သည်။ ဘရာစီယာကို အသာအယာ ကလစ်ဖြုတ်

လိုက်သည်။ ပြီးနောက် ကပ်စင်းဆွဲသည်။ ကပ်စင်း ဆွဲနေရင်း နို့ကို အသာအယာ ပွတ်ချေလိုက်သည်။ ရွှေဇင်နဲ့တုန်းက အပြင်ကပဲ ကိုင်ဖူးခဲ့သည်။ အခုလို အသားစိုက်ကို ကိုင်ရတော့ ကျော်ဦး ရင်ထဲမှာ တလုပ်လုပ်နဲ့ တမျိုး ခံစားရသည်။ လိင်တံထိပ်မှ အရည်ကြည်တွေ ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ အလိုလို ထွက်ကျလာသည်။ ကျော်ဦး ရင်တွေ ခုန်နေသည်။ တဒိတ်ဒိတ်နဲ့ ဒီအဆင့်ကနေ မတက်တော့တဲ့ ကျော်ဦးကို သန္တာက ကျော်ဦးလက်တစ်ဖက်ကို ဆွဲယူလိုက်ပြီး သူမ ပေါင်ကြားထဲ ထည့်ပေးလိုက်သည်။ ကျော်ဦး ပိုပြီး ရင်ခုန်သံ မြန်လာသည်။ ကိုယ့်ရင်ခုန်သံ ကိုယ်ပြန်ကြားရသည့် တိုင်အောင် ခုန်လာသည်။ ကျော်ဦးသိတော့သိသည်။ အဲဒါ အဖုတ်ဆိုတာပဲ။ ကိုင်ဖူးကြည့်ချင်သည်။ မကိုင်ဖူးတော့ ကြောက်သည်။ အခုလည်း စမ်းကြည့်သည့်သဘောဖြင့် ကိုင်ကြည့်လိုက်သည်။ သန္တာ အသံလေးတိုးတိုးညှင်းညှင်း ထွက်လာသည်။ ကျော်ဦး သန္တာထမိန်ကိုအသာအသာဖြည့်ချလိုက်သည်။ အတွင်းခံဘောင်းဘီလေးပဲ ကျန်တော့သည်။ ကျော်ဦး မနေသာတော့။ စိတ်မထိန်းချင်တော့။ မြန်မြန် ဆွဲချွတ်လိုက်ပြန်သည်။ တခါမှ အနီးကပ် မမြင်ဖူးသော အဖုတ်ကို အခု ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ မြင်တွေ့ခွင့်ရပြီ။ အမွှေးနုကလေးဝိုင်းနေသည်။ လှလိုက်တဲ့ အဖုတ်လေးပဲ။ အသားစိုက် ၂ ခုက ပိပိရီရီ သေသေသပ်သပ် ဖုံးအုပ်ထားသည်။ အစိကလေးပင် မမြင်ရ။ အသားလေးကို ဖြဲကြည့်မှပင် မြင်ရသည့် အဖုတ်မျိုး။ သန္တာ ကုတင်ပေါ် ပက်လက် လှဲချလိုက်သည်။ ပြီးနောက် ကျော်ဦးရဲ့ ခေါင်းကို အသာအယာ ဆွဲယူက အဖုတ်နဲ့ မျက်နှာနဲ့ တွေ့ပေးသည်။ ကျော်ဦး မျက်လုံးကလေးနဲ့ သန္တာကို မော့ကြည့်သည်။ ဘာလုပ်ရမှာလဲဆိုသည့်သဘော။

``မောင်လေး... မောင်လေးရဲ့ လျှာနဲ့ မမရဲ့ အစိလေးကို လျက်ပေးသိလား... အဲဒါကို မင်းတို့ ပြောပြောနေတဲ့ ဘာဂျာမူတ်တယ်ဆိုတာလေ... ကြားဖူးတယ်မလား... မူတ်ပေးနော်.....``

``အင်း..... ဟုတ် အစ်မ.....``

ကျော်ဦး လျှာလေးထုတ်ပြီး ပထမ အစိကလေးကို လျှာဖျားလေးနဲ့ တို့ကြည့်သည်။ သန္တာဆတ်ခနဲ တစ်ချက် ဖြစ်သွားသည်။ သန္တာ ဖီးတွေ တက်နေသည်ကို ကျော်ဦးသိနေပြီ။ ဆက်လုပ်ဖို့ပဲ ကျန်တော့သည်။ အတွေ့အကြုံရှာသူချင်းအတူတူ မသိတာကို စမ်းလုပ်ကြည့်တာ ပိုကောင်းသည်ဟု ခံယူလိုက်ပေတော့သည်။ အနံ့က ညှိစိုစိုလေးနဲ့ မွှေးမွှေးလေးရနေသည်။ အရသာက မလေးမပေါ့။ ကပ်စင်းဆွဲသည်ထက် အနည်းငယ်လေး ပိုငန်သည်။ အရှိန်ကလည်း ရလာတော့ အားရပါးရ စုပ်ချလိုက်သည်။ သန္တာအထဲမှ ထွက်လာသည့် အရည်ကြည်တွေက ကျော်ဦးပါးစပ်ထဲဝင်ကုန်သည်။ ကျော်ဦး ထွေးထုတ်လိုက်ချင်သည်။ ထွေးလိုက်ရင်လည်း ဒီအဆင့်ရောက်ပြီးမှ သန္တာစိတ်ဆိုးပြီး မခံရင် ဒုက္ခလို့ တွေးလိုက်မိသည်။ ဘာပြောကောင်းမလဲ။ အကုန်လုံး မျိုချလိုက်သည်။ ကောင်းရော။ သန္တာ ခါးလေး ကော့လာသည်။ ပါးစပ်မှလည်း မျိုးစုံ ငြီးသံထွက်လာသည်။ ကျော်ဦး ခေါင်းကို ခွာမသွားစေရန် ပေါင်နှစ်လုံးနဲ့ ညှစ်ထားသည်။ ကျော်ဦးကလည်း အရှိန်ရလာသူပီပီ အပေါက်လေးထဲကို လျှာထိုးသွင်းကြည့်သည်။

``အား..... ကောင်းလိုက်တာ မောင်လေးရယ်.....``

``ရှိ..... အား..... မောင်လေး..... အာ.....အင်း.....``

သန္တာ ကိုယ်နို့ကို ကိုယ်ကိုင်ပြီး ကျော်ဦးကို ခေါ်လိုက်သည်။

``တော်ပြီ မောင်လေးရေ..... လာ မမအပေါ်မှာ မှောက်ချလိုက်.....``

ကျော်ဦး သန္တာအပေါ်ကို မှောက်လျက်သား တက်လာသည်။ ပြီးနောက် သန္တာက ကျော်ဦး လိင်တံကို ကိုင်ပြီး သူ့အပေါက်နဲ့ တွေ့လိုက်သည်။ သန္တာခမျာမှာ ကျော်ဦး ဂွင်းတိုက်တာ မြင်ဖူးကတည်းက ခံချင်နေခဲ့တာ။ အခုလို ခံရတော့ ဘာပြောကောင်းမလဲ။

``မောင်လေး မမပြောတဲ့အတိုင်းလုပ်နော်... အရမ်းမသွင်းလိုက်နဲ့... ဖြည်းဖြည်းချင်းလုပ်သိလား... မင်းဟာက အရမ်းကြီးလွန်းတော့... စောင့်ထည့်လိုက်ရင် မမဟာ ကွဲသွားလိမ့်မယ်... ဖြည်းဖြည်းချင်း ချောထည့်မယ် သိလား.....``

ကျော်ဦးလိင်တံကြီးက သန္တာအဖုတ်ဝမှာ တွေ့လျက်သားဖြစ်နေပြီ။ ကျော်ဦးလည်း စီးတွေ တက်လာသည်။ သန္တာမျက်နှာအခြေအနေကိုကြည့်ပြီး နည်းနည်းလေး ရှေ့တိုးကြည့်သည်။ အစ်တစ်ဝက်ဝင်နေသည်။ အရည်ကြည်တွေနဲ့ ချောနေသည်။ ရှေ့ကို ဆက်တိုးကြည့်သည်။ သန္တာတစ်ချက် ထအော်သည်။

``အား... ဖြည်းဖြည်းလေး ထည့်နော် မောင်လေး... ဖြည်းဖြည်းချင်းအတူတူ သွင်းမယ်...``

ကျော်ဦး နည်းနည်းလောက် ထည့်လိုက်သည်။ သန္တာ တစ်ချက် ကော့တက်သွားသည်။

``အား..... နာလိုက်တာ မောင်လေးရယ်.....``

ပြီးနောက် ကျော်ဦး ပြန်ထုတ်သည်။ ပြန်သွင်းလိုက်သည်။ အခုနကထက် နည်းနည်းလေး ပိုပြီး သွင်းလိုက်သည်။ ဖတ်ခနဲ သန္တာအဖုတ်လေး အနောက်ဖက်က အရည်ပြားလေး ကွဲထွက်သွားသည်။

``ဖတ်.....``

``အား... မောင်လေးရယ်... နာလိုက်တာ... ကွဲသွားလား မသိဘူး... အဝမှ စပ်ဖျဉ်းဖျဉ်းနဲ့...``

အောင်ကြီးနှင့် ခံဖူးသည့်တိုင် တုတ်ကြီးကြီးနဲ့ ခံတော့ ကွဲမှာပေါ့။ သန္တာ ငိုမဲ့မဲ့လေး ဖြစ်သွားသည်။

ကျော်ဦး ပြန်ထုတ်လိုက်သည်။ ပုံမှန်လေးပဲ ဆက်လုပ်နေလိုက်သည်။ အရှိန်ရလာချိန်မှာတော့

အနည်းငယ်ပိုပိုပြီးသွင်းလိုက်သည်။ သန္တာလည်း ခံနိုင်ရည် ရှိလာသည်။ ဒီတစ်ခါတော့ သန္တာ

အသားကုန် ကော့ကော့ပြီး ခံပေးနေပြီ။ ကျော်ဦးလည်း ကောင်းသည်ထက် ပိုပိုကောင်းလာသည်။

ပြီးချင်သလိုလို ဖြစ်လာသည်။ ဘယ်လိုပြီးရင်ကောင်းမလဲမသိ။ ကွန်ဒုံးကလည်း မစွတ်ထားဘူး။

အထဲမှာ ပြီးလိုက်ရင်လည်း ဗိုက်က ကြီးတော့မယ်။ နိုင်ငံခြားကားတွေ ထဲကလို အပြင်မှာ ပြီးလိုက်ရင်

ကောင်းမလား။ လုပ်ရင်းနဲ့ ဇဝေဇဝါတွေ ဖြစ်လာသည်။ စိတ်ကို ထိန်းရင်းနဲ့ ဆတ်ခနဲ

ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

``ဟာ..... မမ..... ဒီမှာ သွေးတွေနဲ့.....``

သန္တာ ရုတ်တရက် ထထိုင်လိုက်သည်။

``မမဟာ ကွဲထွက်သွားတာပဲ.....``

ဟုတ်ပါတယ်။ သန္တာအဖုတ်ကလည်း အနောက်ဘက်ကို အနည်းငယ် ကွဲသွားပါသည်။

သွေးစလေးတွေ ယိုစိမ့်လာကာ စအိုဝတိုင်အောင် စီးကျနေပါပြီ။ သန္တာ ကပျာကယာ အတွင်းခံ

ဘောင်းဘီလေး ယူပြီး သုတ်လိုက်မိသည်။ ပြီးတော့ သန္တာအဖုတ်ကလေးကို လက်ဝါးနှစ်ဖက်နဲ့ အုပ်ပြီး ငြိမ်နေမိသည်။

``မမနာနေလို့လားဟင်.....``

သန္တာ မသိမသာလေး ခေါင်းငြိမ်ပြသည်။

``မင်းဟာကြီးက ကြီးတာကိုး... မမနာတာပေါ့... အပျိုတုန်းကအတိုင်းပဲ... ဓါးနဲ့ခွဲလိုက်သလိုမျိုးပဲ နာနေတယ်...``

သန္တာမျက်နှာလေးကို ရှုံ့မဲ့ပြီးပြောသည်။

``ဟင်... မမက အပျိုတုန်းက ခံဘူးလို့လား.....``

``မဟုတ်ဘူးလေ... အောင်ကြီးနဲ့ ရည်းစားမဖြစ်ခင်အထိတော့ အပျိုစင်ပဲပေါ့ဟ... အခုတော့... အောင်ကြီးလက်ချက်နဲ့ အပျိုစင်အမှေးလေး ကွဲသွားပြီ.....``

``ဟင် မမကလည်း အပျိုမဟုတ်တော့ဘူးသာ ပြောတယ်... ခံနိုင်ရည်လေးတောင် မရှိဘူး... ကျွန်တော်က ပြီးလုပြီးခင်ဖြစ်နေပြီ...``

``မင်းဟာက အောင်ကြီးထက်ကြီးတာကိုး မမဘယ်ခံနိုင်ပါ့မလဲ...``

``မမ ကျွန်တော်တို့ ဆက်လုပ်ကြမယ်နော်... ကျွန်တော် ဒီအရသာကို ကြိုက်တယ်...``

``အင်း.....``

သန္တာသက်ပြင်းရှည်နဲ့ လက်ခံသံကို ရောပြီး ဖြေလိုက်သည်။

``မမ ဒါနဲ့ စကားမစပ် ကျွန်တော် အထဲထဲ ပြီးလို့ရမလား။ ဒါမှမဟုတ်ရင် အပြင်မှာပဲ ထုတ်ရမလား... ကျွန်တော် ကွန်ဒိုလည်း စွပ်မထားတော့ မမ ဗိုက်ကြီးသွားရင် ဘယ်လို လုပ်မလဲ.....``

``ပူမနေနဲ့... အောင်ကြီးနဲ့ အခုလို ခံကတည်းက ငါ တားဆေးသုံးထားတယ်... နင်အထဲမှာ လွှတ်လို့ရတယ်... အပြင်မှာ ထုတ်လိုက်ရင် နင်လည်း စိတ်တိုင်းမကျဘူး... ငါလည်း မကြိုက်ဘူး...``

``ဒါဆို ကျွန်တော်တို့ပြန်စလိုက်ရအောင် မမရယ်.....``

နောက်တချီပြန်စချိန်မှာတော့ အသက်ရှူသံပြင်းပြင်းတွေအောက်မှာ စည်းချက်ညီညီထွက်လာတဲ့ ကာမဆက်ဆံသံများကား သောက်လေငတ်မပြေသကဲ့သို့ရှိလေသော ချိုမြေ့နဲ့ စူးရှရှင်တစ်ခွက်လို ရမ္မက်ဇောတွေ အလီလီနဲ့သာ အပြိုင်အဆိုင် နွဲ့နေကြပေတော့သည်။ ဒီနေ့လေးအဖို့ကတော့ ညနေစောင်း နေရောင် မဖျော့တဖျော့တိုင်အောင် နှစ်ယောက်သား ချစ်ရည်လူးခဲ့ကြပေသည်။ အဲဒီနောက်မှာတော့ အိမ်ပြန်ဖို့ ပြင်ဆင်နေသော ကျော်ဦးကို သန္တာက ခပ်ဖွဖွ အနမ်းလေးပေးပြီး.....

``နောက်ထပ် သင်ခန်းစာတွေ မမ သင်ပေးချင်သေးတယ်..... လာခဲ့ဦး သိလား.....`` တဲ့။

ဖတ်ရှုသူအပေါင်းကို ကျေးဇူးတင်လျက်

black cat